

СМРТ ФАШИЗМУ - СЛОБОДА НАРОДУ!

МЛАДИ БОРАЦ

ГЛАСИЛО
УЈЕДИЊЕНОГ САВЕЗА
АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ

ГОДИНА I БРОЈ 2 ФЕБРУАР 1944 год.

ЦЕНА 5. ЛЕКА

ВОЈНО ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Победа је на прагу...

Борба против фашистичке Немачке и њених помагача, која траје већ трећу годину, изменила се потпуно у корист демократских и слободољубивих земаља на челу са Совјетским Савезом, у корист поробљених народа од стране фашистичке Немачке.

Срца свих искрених родољуба наше земље сваког дана се све више пуна радошћу и чврстом вером у своје скоро ослобођење због све нових и нових победа Црвене Армије, војска наших савезника и народно-ослободилачких покрета поробљених народа Европе, а у првом реду народно-ослободилачке војске и партизанских одреда Југославије.

Ближи се крај рату, ропству и патњама нашег народа, ближи се наша потпуна победа над окупатором и његовим слугама.

I

Све очи су уперене на немачко-совјетски фронт, прво питања сваког дана је "Где је Црвена Армија?" То је и разумљиво. Тамо, на совјетско-немачком фронту бије се главна битка овог великог рата, тамо се ломи кичма немачкој аждаји. Црвена Армија иде на запад. На појединим тачкама Црвена Армија напредовала је преко 1500 км. али се сада више пита колико је још километара удаљена од румунске границе, колико је километара даље од старе пољске границе из 1939 год.

Почев од 19 новембра 1942 г. Црвена Армија напредује на запад. Немци су покушали у југу прошле године да преокрену догађаје на фронту, одпочели су офанзиву која је трајала само пет дана коју су скупо платили и која је пропала а у овој години да противнападима ту и тамо зауставе своје повлачење. Све је узалуд, Совјетска офанзива не само да се не да зауставити но се и шири. Сада је отпочела нова руска офанзива на досад "мирном" делу фронта - код Лењиграда, тако да се данас од Балтичког до Црног мора ваља Црвени ваљак и меље фашистичке банде.

Хитлер правда своје повлачење пред немачким народом и пред својим слугама и помагачима изговором да му је потребно да скрати фронт. Међутим, то "скраћење" фронта нема свог краја и оно се не изводи по плану немачке команде већ по неумољивој сили совјетског оружја. Повлачење немаца је резултат пораза немачке војске а победа Црвене Армије. Местимично то повлачење немачке војске равно је паничном бекству разбијених десеткованих нем. дивизија. Ниједан километар совјетског земљишта немци не напуштају без борбе.

Црвена Армија не само да ослобађа испод фашистичког ропства на хиљаде градова и села, већ и уништава велики број немачких војника и официра и огромну количину немачког оружја и технике. Само за двадесет дана бојева од 24 децембра 1943 г. до 13 јануара 1944 г., на првом украјинском фронту руси су истребили 100.000 нем. војника и официра и заробили 7.000. Ако овде додамо и огроман број рањеника нем. војника и официра излази јасно колико тешке губитке трпи немачка војска у љутству. За исто о време само на том делу фронта немци су изгубили следеће оружје и другу ратну технику.

	уништено	заплењено	свега
тенкова	2520	316	2.836
топова	2076	902	2.978
минобацача . .	946	321	1.267
теретних аутомобила	456	3514	3.970
трактора и др. превоз. средства	363	740	§1103
локомотива	16	20	36
вагона	98	1000	1.098
стоваришта хране муниције и др. заплењено		230	и. т. д. и. т. д.

Не мање губитака у људима и материјалу трпе немци и на другим секторима совјетско-немачког фронта као и од великог броја партизанских одреда иза немачких линија.

Може ли се јасније показати да је Црвена Армија најјача и најсилнија војска по својој моћи и опреми и да немачки окупатори иду крупним корацима овоме слому.

II

Моћни савезници совјетске Русије, Енглеска и Америка са своје стране такође туку фашистичку немачку и њене помагаче. Поред сувоземних операција у Италији нарочито треба истаћи масовна ваздушна бомбардовања индустријских места и саобраћаја у Немачкој. У окупираним и вазалним државама (Бугарска) која тешко погађају производњу и транспорт непријатеља и врле не мами утицај на деморализацију противника.

Ова савезничка ратна активност не само да потврђује да је савез Совјетско Савеза, Енглеске и Америке чврст и трајан и да се он проверава и јача у оружаном борби трију великих сила против заједничког непријатеља, већ та активност и ако није други фронт представља нешто слично другом фронту, отвара широм врата другом фронту.

У прилог овоме говоре и две изванредне важне конференције представника Совјетског Савеза, Енглеске и Америке—Московска а нарочито Техеранска конференција. На овим конференцијама донети су закључци који изражавају чврсту решеност ових земаља да брзо докрајче рат против хитлерове Немачке, улажући све своје силе до победе.

Може ли ишта јасније потврдити прво: да и последњи трачак наде у срцима фашистичких главара и њихових симпатизера да ће одвојити једног савезника од другог мора угаснути и, друго: да савез Совј. Савеза, Енглеске и Америке јесте огромна материјална снага која ће ускоро уништити расклиматану зграду фашистичког "Новог поретка" и њеног носиоца војску хитлеровске немачке.

III

У позадини хитлеровске Немачке, у окупираним земљама букти народно-ослободилачка борба поробљених народа. Атентатима, саботажама и оружаном партизанском борбом наноси се огромна штета немачкој производњи и транспорту а такође и тешки губитци у живој сили окупатору и његовим слугама. План фашистичких крвника да од читаве Европе створе своју моћну резерву војника, оружја и хране за даље вођење плачкашког рата, да осуде народе Европе на вечито ropство и смрт од глади, пропао је у ватри оружане борбе и народних устанака читавог низа европских народа, међу којима најдостојније место заузимају народи наше земље Срби, Хрвати, Словенци и др.

Наша борба против окупатора почела је отпором административним и војним мерама окупатора и његових слугу, општинских, среских, и др. власти ранијих ненародних режима и ситним оружаним акцијама малих борбених група родољуба. После више од две године дана борбе народно-ослободилачки покрет наших народа достигао је пиновске размере. Створена је велика добронаоружана и врло искусна Н.О. војска, и велики број партизанских одреда, права народна армија која са успехом туче окупаторску војску и ослобађа део по део наше домовине. Шест пута је крвожедни окупатор уз помоћ усташа и четника Драже Михаиловић насртао на нашу војску и ослобођену територију, али је увек наша војска излазила победником из тих бојева, разбијала је непријатељску офанзиву и из борбе излазила у сваком погледу јача но пре. У свом недељном прегледу ратних операција у току неуспеле шесте офанзиве непријатеља на нашу ослобођену територију, "Слободна Југославија" 23 јануара јавила је да је само за 10 дана операција на разним деловима фронта наша војска уништила 6.235 војника и 50 официра, већином Немаца. Из тога излази да Немци сваког месеца губе по једну дивизију у борби са нашом војском.

Искуство досадашње борбе јасно потврђује да је наша војска неуништива, да од наше Н.О. војске и партизанских одреда прети непријатељу сигурна погубељ, да је наша оружана борба велика помоћ нашим савезницима а нашим народима нада за скоро ослобођење.

У данашњој великој Ослободилачкој борби нашег народа против туђинских завојевача испојиле су свој родољубиви став, бригу и љубав за судбину наше земље све партије, све организације и сви појединци. Пукло је као дан ко је за а ко Против народа, ко је ЗА његову слогу, борбу и слободу а ко ПРОТИВ тога а за своје себичне и личне интересе.

Они који су били за своје лично, себичне, плачкаше интересе нису хтели прићи и помоћи борбу свог народа, кочили су је разним паролама да и отвореном борбом против Ослободилачког покрета нашег народа. Они су на тај начин разбили јединство народа, стали су на страну окупатора те су постали издајнице свог народа. Народ у борби против туђина морао је наићи и на оружје уперно од стране тих издајца. То су Недић, Љотић, Пећанац и Дража Михаиловић, овај последњи као члан Југословенске избегличке владе.

Данашња народна борба зближила је све родољубе у јединствени фронт и све народе наше земље у братску сложну борбену заједницу. Али и нешто више. Ослободилачка борба породила је и своје предводничке органе састављене од искрених родољуба бораца за национално ослобођење. Народ у својој борби није се могао ослонити на органе старе власти када су ти органи помагали ненародну борбу већ окупатора па је народ створио своју нову власт, своје народно-ослободилачке одборе који помажу Ослободилачку борбу народа против окупатора.

Од онога дана када је наша борба по својој силини постала значајна помоћ општој борби против фашистичке Немачке коју води Совј. Савез, Енгле-ска и Америка, Када су о нашој борби почели водити рачуна и велики саве-зници, када нијевиде било могуће прећутати је ни присвојити је од стране југословенске владе и њеног министра Драже Мих., од тада је требало да наше народе и њихову борбу неко претставља и ван наше земље. Дали је то могла чинити југословенска влада? Разуме се да не, јер је она била од првог дана против Ослободилачке борбе нашег народа. Зато је наша борба истакла другог преставника - Национални Комитет за Ослобођење Југославије, наши Привремену владу на челу са нашим херојским маршалом другом ТИТОМ.

Шта нам све ово казује? Ово нам казује да је ствар наше борбе на нај-бољем путу да ускоро донесе нашем народу пуну слободу земље споља и пра-ву демократску слободу у земљи. Створена је народна војска која се сва-ког дана повећава, створено је братство и слога свих народа наше земље, створени су борбени народни органи - НОО-и, Привремена влада, Врховно зако-нодавство Веће, који воде борбу напред и најзад борба коју водимо поздра-вљају и помажу наши велики савезници.

Пригрлити борбу још више, помоћи је још више, ударати по непријатељи-ма још јаче, ето најсветије обавезе сваког правог сина и кћери нашег на-рода, ето пута брзе победе и скраћења патњи нашег народа.

Б.

НОВА ОФАНЗИВА ЦРВЕНЕ АРМИЈЕ НА ЛЕЊИГРАДСКОМ ФРОНТУ

Већ првих дана своје нове офанзиве на Лењинградском фронту Црвена Армија постигла је крупне успехе. У времену од 14 - 25 јануара, као ја-вља Совјетски информациони биро Црвена Армија је уништила 10 а тешко оштетила 2 немачке дивизије. На бојном пољу остало је преко 40.000 нема-чких војника и официра док је заробљено 3000, заплењено: 639 топова, 60 те-нкова, 454 минобацача, 1360 митраљеза, 350 камиона, а уништено 156 немачких тенкова, 200 топова, 497 митраљеза, 245 минобацача, 901 аутомобил, 300 сто-варишта муниције и хране. Црвена армија ослободила је преко 700 настање-них места. Офанзива се и даље наставља.

К А К О

Крвава аждаја се надхвисила над главом нашег народа, широко је раз-јапила своју пламену чељуст, хтела је да нас прогута. Фашисти су поробили земљу. Знали смо, фашизам то је ропство, то је глад, беда, то је варварство. У перспективи смо гледали концентрационе логоре, мучилишта, вешала, робија-шки рад, гледали сатирање народа. И хтели смо то да спречимо. Срца су нам горела пламеном освете, мишице су се надимале, стегнутим зубима смо гле-дали за поганим фрицевима када су пролазили поред нас, мучно нас је ди-рало клопаране аутомобила. До дна срца нас је заболело када је погана аждаја налетела на нашу руску браћу, али смо се и зарадовали јер смо мо-гли да почнемо, јер смо смели да почнемо борбу. Са нама је била Црвена Ар-мија са нама је било поштено човечанство, са нама су били поробљени наро-ди који су хтели да почну.

Почетак је био тежак. Требало је осмелити се и ударити на немачку ратну машину, требало је ломити јој сићушне шрафчиће. Требало је помоћи Црвену Армију и допринети свој део у борби. Тајно смо куповали клинце и постављали их по друмовима и када би зашпилале гуме на камионима мало би нам лакнуло. Али није било доста, знали смо да је то почетак. И ишли смо даље. Мрачне улице су сјактиле жаром наших усијаних очију када смо се до-говарали. Млада крв нам узаврила, хетли бисмо много, али смо знали да се мора с малим почети. Окупатор и његове слуге су безочно лагале преко но-вина, хтели смо да их уништимо, да кажемо народу да је све то лаж. Бичице а бензином и шибице су нам стајале у руци, али смо били стабилни као да имамо митраљез. Борба против фашистичке штампе је, део борбе против фаши-зма. На сред улице је буктао пламен и сагоревао фашистичке лажи, а ми смо смело говорили народу зашто их палимо. Окупатор је лепо застрашујуће пла-кате а ми смо их цепали и писали: Живео Сталин, Смрт фашизму", смело смо на зидовима изражавали расположење народа и своју велику веру у Стаљи-на и пропаганду фашизма. Фашистички возови су радили, размисљали смо како да их зауставимо. Као мачке лако смо се пузали по бандерама и цијук шце нам је личио на посмртни марш фашизму. Без фашиста због саботаже до неба нас је радовао. Постојали смо искуснији, организованији. Наше руке су брзо от-шрафљивале пругу, а ужасна ломњава точкова и тресак вагона нам је претска-зивао слом фашизма. А када смо чули за партизане, да се можемо са пушком

у руци борити, напуштали смо ноћу тајно град и путивали у планину. Стежући пушку о рамену осећали смо се као горостасни. Били смо поносни што смо стали уз бок Црвене Армије и као наша млада руска браћа могли смо да гамамо погане фрицеве кад забију носеве у земљу. Пролазили смо из окршаја у окршај челичили се, али нас није напуштао наш младалачки занос, наш бујни полет. Радовали смо се и поносили, ми млади смо у почетку први испрсили груди пред непријатељем, ми смо први опалили осветничке пушке на фрицеве, ми смо први херојски гинули и давали друговима пример како се треба борити за слободу. Ми млади нисмо ни данас стали, ми смо увек први и поносими се што смо први при јуришу, први у наступању. И као што смо почели са радошћу и песмом, завршићемо са радошћу и песмом наше велико дело победе над фашизмом. И својим потомцима увек ћемо остављати у аманет наш младалачки занос, бујни полет, неустрашивост и песму, тог најдражег нашег пратиоца кроз муке и патње, кроз победе....

ЖИКА

ЖИВЕЛА НАША БЛИСКА ПОБЕДА НАД ФАШИСТИЧКИМ ОКУПАТОРИМА И ЊИХОВИМ СЛИГАМА

БОРБА НАШЕ ПАРТИЗАНСКЕ ВОЈСКЕ

Доносимо само неколико из низа борби II јужно-Моравског одреда:

6-XII-43г. Непријатељ је на југу организовао петорику потеру која је трајала 7 дана. Наши батаљони примили су борбу изнад Св. Илије близу Врањске Бање. У борби која је трајала неколико сати непријатељ је имао 29 мртвих и 14 рањених војника. Наши губитци 1 мртав 1 рањен. Непријатељ је извео у борбу до 1000 војника. Борбу је посматрао енглески официр за везу при нашем одреду.

17-XII-43г. Наш III батаљон водио је борбу цео дан са једним бугарским пуком војске из Трна код села Црвена Јабука. Непријатељ је имао 20 мртвих.

22-XII-43г. Једна диверзиона група преврнула је воз између Прибоја и Врањске Бање.

20-XII-43г. Непријатељ је напао на ослобођену територију Црне Траве. Један наш батаљон примио је борбу са 300 бугара, полицајаца, убио 15 непријатељских војника после чега се непријатељ повукао.

22-XII-43г. Непријатељ је поново навалио са већим снагама од Власине преко Чемерника. Тога дана је имао 25 мртвих. Заплењен је 1 пушкомитраљез непријатељ је поново одбијен.

24-XII-43г. Непријатељ је наишао са 800 војника истим правцем. Тога дана непријатељ је вршио три пута јуриш на наше положаје, но био је одбијен изгубивши 28 војника.

25-XII-43г. Непријатељу су дошли у помоћ 60 немаца из Рудника Мачкавица. У борби изнад села Бајнице наши борци заробили су 5 немаца и 1 бугарина, а убили 2 немачка и 26 бугарских војника. Запленили смо лаки митраљез "Максим" са 1500 метака, 6 пушака и други ратни материјал. За све време борби народ Црне Траве је био одушевљен и помагао је своје заштитнике.

30/XII-43г. Непријатељ је на целом нашем терену истовремено од Пирота до Куманова предузео до сада највеће и најорганизованије потере. 29 и 30 децембра бацио је летке из авиона да се сви мушкарци од 18 до 50 година морају јавити у његове базе. Ко се после тога рока не јави биће сматран за партизана - комунисту. Народ се наравно није одазвао. Окупатор је сазнао да нам савезницима шаљу оружје а услед све већег броја наших акција и борби са његовим снагама, плашећи се народног устанка хтео је да интернира све мушкарце од 18 до 50 година. Циљ му је био да сатера наше батаљоне из планине у поље и да истовремено покупи народ за интернацију. Ради тога је пошао из Куманова преко Страцина, преко Криве Паланке, Босиљграда и Трна са две дивизије из планине према Моравској котлини, док је једна дивизија чувала Пирот, Бабушницу, Сурдулицу, Хан, Врање, пругу и путеве. Потера је трајала од 30 децембра 43г. до 7 јануара 44г. Непријатељу није у потпуности успело да спроведе своје планове. У селима близу његових гарнизона и око пруге успео је да интернира мушкарце а у планини само делимично. Непријатељ је примењивао старе методе плачке, терора над нашим селима где није било партизана. У више села попалио је сву сточну храну и штале. На целом терену стрељао је око 30 људи и жена.

3-I-44г. За време док је непријатељ хватао људе и одводио у интернацију наш IV батаљон заједно са Косовским батаљоном примили су борбу за три пута јачим снагама непријатељске војске и полиције изнад села Првокека. Један наш батаљон у зору избацио се на Српску чуку према Бесној Кобили одакле је требао да наиђе непријатељ. Непријатељ је наишао у три колоне и у девет, и тријест ч. отпочела је борба која је трајала до пет часова увече на фронту дугом 15 километара. Непријатељ је целог дана са десног

бока тукао минобацачем наше положаје, повлачио се и хтео да нас помакне са положаја али без успеха. Наши борци пред ноћ извршили су јуриш на непријатељске положаје и разјурили непријатеља који је имао више мртвих и рањених. Наши су губици 2 мртва и 2 рањена друга. Овом борбом бранили смо наш народ од непријатељског одвођења у интернацију и потпуно заштитили села Првонек, Сливницу, Брезевицу и др. Непријатељу смо дали до знања да га се не бојимо и када је концентрисан и када има велике снаге у потери.

АКЦИЈЕ НАШИХ БРИГАДА ЗАДЊИХ ДАНА!

Друга бригада је 13 јануара ушла у Лесковац, убила 1 стражара и 2 заробила и узела сав санитарски материјал из болнице. У болници су наши борци нашли рањене Дражиновце из борбе у Варју. Бригада се задржала у граду два сата. Непријатељ није смео да изађе из својих зграда.

Трећа бригада 15 јануара код самог Прокупља је нанела велики ударац бугарској окупаторској војсци. Убијено је 45 бугарских војника, оборен је један бугарски авион, а уништено 4 камиона. Заплењен је ратни материјал.

Друга бригада 21 јануара је напала бугарски гарнизон у Влахову. Наневши непријатељу губитке повукла се.

26 јануара разрушена је пруга Прокупље - Куршумлија тако да је прекид саобраћаја трајао све до 1 фебруара.

28 јануара I и III Јужно-Моравска бригада водиле су борбу од 9 часова ујутру до 4 и30 по подне са с друженим снагама Дражиноваца и 200 жандарма из Ниша на положају Врбовац (код Блага) Бељељин. Непријатељ је разбијен и отеран изгубивши 30 мртвих до 100 рањених. Међу погинулим Дражиновцима налази се и злогласни Ника Куштримовић.

29 јануара један део III бригаде до ногу је потукао Дражиновску "Моравску бригаду". Непријатељ је оставио 53 мртва и много рањених. Заплењено је један митраљез "Зорка", 45 пушака, муниције и др. Ми смо имали само 1 лакше рањеног.

I Јужно-Моравски одред је 20 јануара водио цео дан борбу са око 1000 бугара и жандара између Петровца и Церине. У 14 сати партизани су извршили контранапад и јуриш, разбили непријатеља који је у паничном бекству побегао у Лесковац. У граду је настала паника.

II Тимочки батаљон је извео сјајан подвиг на прузи Зајечар Неготин. Батаљон је напао железничку станицу и разоружао 12 бугарских војника, заробио воз. Борци су ушли у воз на ред, разоружали још 2 железничке станице. Укупно је разоружано 50 бугарских војника. Заплењено је 5 аутоматских оруђа, пушака и доста муниције. Ова акција је запрепастила непријатеља својом смелошћу.

НА БУЛИЦИ....

Посвећено палом другу
МИРКУ РАКИЋУ!

На Булици рањен Мирко лежи
Крвљу својом на камен бележи:
"Збогом свете, збогом борбе дани,
Збогом моји друзи партизани"
Дрхтала му два образа бледа
Сузим оком на равницу гледа:
"Ој Топлици, колевко јунака
Немој да те гази гамад свака
нек бедеми твији чврсто стоје.
Шаљи у бој све синове своје
Нека овде где издишем сада
Гази скоро Топличка бригада!"

ДРАГАН

СМОТРА РАДНИХ И ПИОНИРСКИХ ЧЕТА У ЈАБЛАНИЦИ.

Омладина Јабланице исковал је чврсто јединство у Н.О. борби. То нам најбоље доказује 9 јануара 1944г. када је била смотра свих радних и пионирских чета.

Сунце је мало оскочило, удаљило се од хоризонта, када је наишла прва радна чета. Задувани од хода, поцрвенели у лицу од хладног јутарњег ваздуха мрзле ноћи, омладинци и омладинке обучени у празничним оделима весело с песмом стижу. У просте редове постројени са неколико табли на којима су написане пароле: "Живеле радне чете, Живела Народно-ослободилачка војска, Живео командант маршал друг Тито, Живели Савезници". Убрзо за првом стиже друга, Трећа и тако редом долажаху остале. На свим путевима који воде за село К. кретале се радне и пионирске чете, чули су се поклиц и клицања: "Живеле радне и пионирске чете, Живела Народно-Ослободилачка борба, Живео друг Тито, Живело јединство и братство омладине, Живео У.С.А.О.Ј."

совјетских народа, братски савез радника, сељака и интелигенције и на делу показали своју љубав и оданост у борбу за интересе омладине читавога света. Она је за увек сахранила све планове фашиста који су срачунати на кидање братства радника, сељака и интелигенције, на кидање братства совјетских народа.

Поколење ЛЕЋИНА, васпитано у борби и раду, које је дало све од себе за изградњу Совјетског Савеза, то исто покољење дало је све од себе да се сачува социјалистичка отаџбина. Давало је своју врелу омладинску дрв, давало је свој је животе без страха и приговора, јер је знало зашто их даје. Знало је да ће његова крв омогућити њиховом покољењу да живи као оно. Колико је несебичности и пожртвованости у борби и раду осећа се данас код совјетске омладине. Као што је некад одушевљено и прегалачки градило социјализам, сада у измењеним условима борбе, совјетска омладина је показала своју животну способност. Совјетски омладинци су први испрсили груди фашистичкој звери и са гигантским замахом је уништавали у својој племенитој борби. Совјетски омладинци су први показали како може доћи крај фашизму. Невиђени фанатизам, одушевљени хероизам, упорност и борачки полет Црвена Армија је добијала од омладине. Млади авијатичари, тенкисти, пешаци то је она грозна сила која меље фашистичке хорде. То је онај валак који незадрживо иде ка Берлину. То су весници пада фашизма, весници слободе поробљених народа, весници онога што омладина пламено осећа у свом срцу - УНИШТИТИ фашизам.

Совјетски омладинци у партизанским одредима, то је гроз, а сила за немачке пацове у позадини. Ужасан страх, дрхтање и на крају уништење, то је оно што омладинци - партизани дају својим фашистичким поробљивачима као одговор.

Совјетска омладина, то је снага совјетске позадине, то је сила која неограничено снабдева Црвену Армију свим потребама. Совјетско младо покољење, то је данас покољење које носи дужности старијих другова. Сиљан размах ратне индустрије, веће расцветавање колхоза, прецизан транспорт, то су дела омладине и поред свега тога то младо покољење учи се и образује.

Совјетска омладина - то је темељ омладине целог света. Она је пример како се треба борити како треба радити она је залога да ће сва омладина света добити оно што жели и зашто се бори.

Јуначки Комсомол, дело Лењина и Стаљина, авангарда омладине часно и поштевно је извршила дело организације и руковођења омладином, показао прво совјетској а онда осталој омладини света како се треба борити.

Младо покољење Југославије, то је ученик совјетског покољења. Данс се у јеку заједничке борбе противу фашизма, ствара словенско братство совјетске и југословенске омладине и спајасе у неразлучиви савез. Борити се и даље, дати све за уништење фашизма - ето чему нас учи совјетска омладина.

ЖИКА

0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0

МАТЕРИЈАЛНА ПОМОЋАНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ ЛЕСКОВАЧКОГ ОКРУГА ПАРТИЗАНИМА У ТОКУ ЗАДЊА ЧЕТИРУ МЕСЕЦА!

570.325 динара, 760 пари чарапа, 118 пуловера, 28 капута, 47 панталона, 30 кошуља, 30 пари гаћа, 10 џемпера, 197 пепкира, 100 пари опанака, 30 прслука, 404 пари рукавица, 29 метара платна, 143 калупа сапуна, 65 шалова, 4 грудњака, 3 мараме, 1.738 кгр. пшенице, 600 кгр. кукуруза, 856 кгр. кромпира, 308 кгр. пасуља, 44 кгр. дувана, 24 кгр. масти, 22 кгр. лука, 104 кгр. пекмеца, 300 кгр. грожђа, 130 кгр. ћа, 25 кгр. вуне, 32 капе, 35 капуљача и наушњака, 6 пушака са 1240 метака, 1 машингевер са 60 метака.

У ЛЕСКОВАЧКОМ ОКРУГУ ИМА 6.500 ОМЛАДИНАЦА И ОМЛАДИНКИ ОРГАНИЗОВАНИХ У РАЗНОМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА УСАОЈ-а.

ЕНГЛЕСКИ ОФИЦИРИ О ПОРОДИЧНОМ ЖИВОТУ У СОВЈЕТСКОМ САВЕЗУ.

Ових дана лондонски радио донео је један интервју са енглеским официрима о њиховим утисцима у Совјетском Савезу. На питање спикера дали у социјалистичком поретку има породични живот, он је рекао :

"Наравна ствар. Ја мислим да не постоји ниједна друга земља у којој би родитељи тако јако волели своју децу као родитељи у Русији. Ако би видели како матере љубе и грле своју децу у забавишту кад се врате с рада рекли би да је немогућа већа љубав. Мој стан је био преко пута дечјег забавишта и ја сам сваки дан био сведок такве сцене како су се деца и родитељи радосно састајали. Спријатељио сам се са породицом у којој је било четири кћери, којима је отац умро пре четиру године. Најмлађа кћер је причала да је њен отац био најбољи отац на свету. Она ми је причала дивне епизоде из њиховог породичног живота, о шетњама са оцем по парку, о играчкама које им је отац куповао о томе како их је водио у биоскоп и много других разних ствари! Енглески официр завршио је интервју овим речима :

"Није истина да у Русији не постоји породични живот. Породица је кичма Русије

МЛАДЕ СЕЉАЧКЕ И НАРОДНО - ОСЛОБОДИЛАЧКА БОРБА

Много тегоба и патњи преживеле су сељанке. Држава у којој смо живели пре рата није водила рачуна о животу народа. Много голих и босих, много гладних и бедних, много неписмених и непросвећених - то је била слика нашег народа до рата. Предратна Југославија је била земља неправде и неправде. У једној таквој средини расла је и развијала се млада сељанка која је свакодневно трпела утицај тога друштва и стрпљиво подносила неправде осећајући да је такав живот несносан

Живот сељанке може се назвати животом робиње. Од ране зоре до дуго у ноћ радила је млада сељанка без одмора. Имала је много послова који су се намајући средстава, морали свршавати на примитиван начин а то је изискивало много труда. У пролеће када наступају пољски радови, ради сељанка и њих : оре, копа, жње исти кар и мвшкарац и када дође кући чекају је нови послови - ту је стока коју требанамирити, ту су млађа браћа и сестре које мајка нема времена да намири, ту је кућа која треба да се уреди.

Непросвећеност која се највише осећала на селу у највећој мери погађала је сељанке. И младе сељанке жељне знања, волеле су и цениле школу али врата просвете, нарочито за сеоске девојке била су затворена. Њу нису учили да и чита и пише, гонили су је да ради и робује кући и друштву.

У таквом стању затекао је рат младе сељачке девојке. За њих је настао та да још тежи живот. Сваки дан је гледала млада сељанка жуте гадове у униформи или без ње, како јој односе храну, стоку, дарове одводе породицу и пале кров над главом. Сваким даном гњев се повећава. Била је притешњена, вечито у страху - јер то су погани фашисти. Понекад кад јој већ прекипи зажели се чак и прератне "слободе". Доста је плачке фашиста, доста клања и одвођења на кулук, доста смо се нагледали рушевина и намирисали палевина. Још понајвише младе сељанке жељне су слободе.

И сељанке Јабланице, Топлице, Црне Траве и других крајева дигле су се у борбу. Има их у партизанским редовима, а које се не боре с пушком у руци, организоване у позадини, помажу народну борбу. Омладинска антифашистичка организација УСАОЈ, скупила је сву поштenu омладину па према томе и сеоске омладинке у редовима народноослободилачке борбе. Ради женска омладинска чета спрема и ~~жаде~~ опрема партизанима топло одело ради а песма се на далеко чује. То је глас слободе који се чује из најширих народних маса. И најмалађе омладинке пионирке певају партизанске песме и уче се како да поздрављају партизане са "СМРТ ФАШИЗМУ". По омладинским домовима сакупљена омладина изграђује једино и борбеност. И у тим опасним данима борбе ради се на просвећивању наше омладине. У томе је најпрећа помоћ женској сеоској омладини. Још у току борбе младе сељанке надокнађују недостатак предратног друштва. Стварају се течајеви а за неписмене девојке за неписмене младе сељанке.

И млада сељанка која се данас бори и улаже све одсебе за победу данашње народно-ослободилачке борбе заслужује да ужива плодове блиске победе

НАДА

О - О - О - О - О - О - О - О - О

У ЦРНОГОРСКИМ ПАРТИЗАНСКИМ БРИГАДАМА ИМА ПРЕКОХУ 50 ЖЕНАМИ ДЕВОЈАКА КОЈЕ СУ ПОДОФИЦИРИ И ОФИЦИРИ НАРОДНО ОСЛОБОДИЛАЧКЕ ВОЈСКЕ!

ОМЛАДИНКЕ СТУПАЈТЕ СМЕЛО У ПАРТИЗАНСКЕ РЕДОВЕ!

О-О-О-О-О-О-О-О-

ЗАДЊЕ БОРБЕ НАШИХ БРИГАДА

17-ИИ увече III бригада заједно са Озренским партизанским одредом, напала је тако звану Кесеровићеву "летећу бригаду" у селу Д. Девчи и разбила је. Убијено је 51, много више рањено а остало се разбежало. Заплењено је 30 пушака 1 лаки митраљез 2.800 метака 1 машингевер и друго. Наши губици 1 мртав и 6 рањених.

19-ИИ Исте наше снаге су напале концентрисане снаге Кесеровића, који се био утврдио у Великој Плани. У тој борби убијено је 20 дражиноваца заплењено је 1 пушкомитраљез и 6 пушака

23-ИИ- Исте наше снаге имале су борбу са Бугарима и недићевцима који су и имали намеру да и падом иза леђа на наше снаге помогну Кесеровићу. Наше положаје су тукла 3 бугарска авиона. Бугари и недићевци су натерани у бекство а један авион је оборен и посада од 3 члана заробљена. Заплењено је 2 лака и 2 тешка митраљеза са доста муниције. Авион је уништен

19-ИИ- IV-та Јунко-Моравска бригада и јастребачки одред водили су борбу са тако званим "Топличким корпусом" дражиновским код села Јоханице. У борби је убијено 30 дражиноваца заробљено 20. У тој борби је погинуо и командант бригаде и члан дражиновског преког суда - капетан Ђукановић. Заплењено је 35 пушака 1 противавионска пуша са 40 метака 1 машингевер и важна и архива корпуса

Неколико батаљона II Јужно-Моравског одреда напали су Криву Паланку. Ослободили су из затова око 2.000 сељака које су бугари одвели у интернацију

дне које је Видак скупљао и слао. Био је спреман на све када је у питању народно-ослободилачка борба. Дуге, непреспаване ноћи, многи дани непрекидног и неморног рада, говоре колико је овај млади јунак био одан борби свога народа. При нападу на непријатељски гарнизон у Прокупљу није било силе која би га задржала иако му је једна нога била неспособна и сметала у борби.

Приликом најезде бугарске издајничке војске и четника на Пасјачу он се повукао заједно са партизанима. Априла 1942 г. ухваћен је издајом од стране четника и предат Немцима у концентрациони логор у Нишу. О његовом јуначком држању зна цео његов крај и диви се овом младом хероју. Новембра 1942 год. учинио је последњи покушај заједно са неколико другова да се спасе из "логора смрти" али је то био и последњи његов јуриш на непријатеља. Митраљески рафал фашистичких зверова разнео је младе груди овог хероја и ишчупао из редова народних осветника још једног борца.

Данас међу нама нема младог јунара Видака, али његова дела и име остаће дуго у срцу његовог народа и његових другова. Он је пао али су остали његови најбољи другови, остали су и никли нови батаљони и бригаде које свете Видака и све оне пале јунаке у народно-ослободилачкој борби.

Његове стално изговаране речи "ПОБЕДА ЈЕ НАША" данас постају стварност. На терену на коме је он последњи пут стајао стоје сада партизанске бригаде.

И

ИВА

0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0 - 0

КРУПНЕ ПРОМЕНЕ У ЖИВОТУ СОВЈЕТСКОГ САВЕЗА.

На јануарском заседању Врховног Совјета Савеза Совјетских Социјалистичких Република на предлог народног комесара за спољне послове Вјечеслава М. Молотова донете су између осталог и одлике о реорганизацији савезних комесаријата народне одбране и спољних послова. Наместо свесавезних комесаријата одбране и спољних послова стварају се републикански народни комесаријати. То значи да свака република, чланица Совјетског Савеза, може имати свој народни комесаријат одбране, своју републиканску војску, као и свој, народни комесаријат спољних послова, што значи да може ступити у самосталне односе са другим државама света.

Ове одлуке и промене од огромног су значаја не само за сам Совјетски Савез, већ и за све остале народе света.

Стварањем републиканских комесаријата народне одбране, стварањем војске савезних република, даће нове стотине хиљада бораца херојској Црвеној Армији, љубљеној војсци свих совјетских народа. На тај начин, Црвена Армија добиће нове снаге за још веће успехе у борби против туђинских освајача, на тај начин убрзаће се још више дан коначног уништења војске фашистичке Немачке.

Стварањем републиканских комесаријата одбране и спољних послова проширују се национална права савезних република. У жеку рата не само да се национална права совјетских република не сужавају, већ се она и проширују добијајући самостално руководство најважнијим делатностима једне независне, самосталне државе. То је доказ чврстине и снаге у Совјетском Савезу, доказ поверења једне републике у другу, братства и јединства свих совјетских народа. Сасвим је друга слика у фашистичком табору. У току рата главна фашистичка држава, хитлеровска Немачка, не само да не проширује права својих народа, и народа својих "Сатезника", него сужава права и слободе не само својих народа, него и народа својих "савезника", газди њихова национална права, постаје окупатором и тих тобожњих својих савезника.

Али, велики значај ових историских одлука Врховног Совјета СССР-а није само у томе Велики значај ових промена лежи још и у томе што проширење националних права чланица Совјетског Савеза показује пут свим дебократским народима Европе и осталог света како се ствара национална права и независност, у чему се састоје суштина права националног самоопредељења једног народа. На тај начин, проблени народи ће знати какво право самоопредељења треба да захтевају у току и на крају рата, а не неко делимично право самоопредељења, какво им спремају оне реакционарне клике којима није у интересу да народи стекну пуна национална права.

Ове велике промене у Совјетском Савезу даће још више потстрека нашим јуначким народима за борбу противу крволочних фашистичких окупатора и њихових слугу, противу свих мрачних и реакционарних сила и избегличке владе које сметају да и после рата задрже старо у Југославији, да задрже национално ropство и неравноправност народа. Ове велике промене даће нашим народима још више снаге и уверења да је пут којим су пошли прави и једини пут, пут братске слоге и равноправности свих народа Југославије у новој, народној, федеративној слободној Југославији.

Друг Стаљин је 7 новембра 1943г. рекао да ће Совјетски Савез из овога рата изаћи јачи него што је у њега ушао. Његове генијалне речи се остварују. Доказ овоме су и ове историске одлуке Врховног Совјета.

БАТА

У свим московским листовима објављени су поздрави Врховног Команданта Народно-ослободилачке војске ТИТА и претседника АВНОЈА-а Др.Ивана Рибара упућеног југословенском добровољачком одреду и у Совјетском Савезу.Поводом тих поздрава.Московскилист "Правда" пише следећи коментар:

"Имена двојице вођа народно-ослободилачке борбе народа Југославије противу немачких освајача,који су упутили апел борцима и командирима југословенских јединица у Совјетском Савезу,добро су позната у целом свету. Маршал Јосип Броз - ТИТО Врховни командант Народно-ослободилачке војске јесте талентирани војсковођа и највиднији организатор те војске која се формираја у тешким офанзивним бојевима коју су јуначки партизани Југославије водили против хитлеровских окупатора.Маршал ТИТО такође је преседник Комитета националног ослобођења Југославије.Тај Комитет образован је као привремена влада на II скупштини АВНОЈ-а 28-XI-1943 г. на територији ослобођеној од немачких освајача у граду Јајцу.На тој истој скупштини АВНОЈ је донео одлуку о претварању АВНОЈ-а у Врховни законодавни и извршни орган Југославије.За председника АВНОЈ-а изабран је по други пут Иван Рибар.Др. Иван Рибар јесте најугледнији политичар и јавни радник у Југославији.Он је београдски адвокат,један од вођа београдске странке,претседник бивше Уставотворне скупштине Југославије У ослободилачкој борби против фашистичких освајача он је изгубио два своја сина.Са именом Ивана Рибара израздвојно је повезана ослободилачка борба народа Југославије".

О - О - О - О - О - О - О - О - О

О С В Е Т Н И К

.....

Осветник сам ја партизан
У крвавој борби сад.
Ја не жалим храбро смело
Умријети часнох њх млад.

С партизане зато одиох.
Фронт слободе нас зове.
Да светимо погинуле,
Омладинце другове.

Јер ја видим шта је хтео,
Тај фашизам клети сад,
Нашу земљу сву опљачка,
И нанесе свуда глад.

Што јуначки храбро смело,
У борбама падоше.
Не жалећи крви своје.
млади живот дадоше.

Све домове нам попали,
Родитеље постреља,
Браћу,сестре и рођаке,
У тамницу отера.

Кад слободе сунце сине,
И обасја читав крај.
Погладаћу од милине,
Тад ће земља бити рај.

Па кад земља буде таква.
И црвена блисне кита,
Са песницом десном - мојом,
Поздравићу друга ТИТА.

ПЕРИЦА

О - О - О - О - О - О - О - О - О

С О В Ј Е Т С К А О М Л А Д И Н А

Када смо чули да је фашизам напао на Сов.Савез,знали смо да ће у совјетској омладини наћи свог највећег непријатеља.Омладина цватућег социјализма осетила је све благодети совјетског раја и устала је као један да их брани. Она иста омладина која је градила величанствену тешку индустрију и са стахановским хероизмом усавршавала рад,није хтела да дело своје крви и зноја преда фашизму.Она је била спремна да пролије потоке крви,али да га сачува својим потцима. Она омладина која је Совјетски Савез претворила у цватући врт колективних поља где је напорни рад замењивала механизованим справама,која је ула гала крупне напоре у стахановском прегнућу да сетехнички и економски подигне ниво сељака,та иста омладина када је крвави Хитлер хтео да је преда у руке белогардејаца и царистичких барака направила је чуда херојства уништавајући веснике ропства.

Омладина која је осетила чаробну светлост величанствених културних тековина човечанства,која је учила и знала више него икоја омладина на свету,којој су били приступачни културни споменици великих умова света,којој се да ло да учи ,знала је да фашизам доноси мрак и незнање,даммонополише културу и просвету за уски круг,знала је то и са жарком љубављу устала у одбрану своје културе,својих домова,својих омладинских културно-просветних организација.

Омладина која се осетила слободним и била васпитана у братству и љубави према другим народима која је имала као идеал донети исту слободу ~~кккк~~ свој омладини света одушевљено и свесно је устала да брани братску заједницу

Иза многих радних чета ишли су најмлађи борци са дрвеним и од кукурузовине пушкама наоружани, омиљени пионери који такође певају партизанске песме и носе паролама исписане табле: "Живео наш друг Тито! Живели пионери"! Неколико радних чета дошавши са свирачима организоваше коло. Школско дворшће се претворило у највећи сабор. Омладина од Бријања па до крајњих села Јабланице била је ту.

Стигле су већ и последње радне и пионирске чете сакупило се преко 3000 омладинаца и омладинки. Одједном се чу труба. Свирачи престадеше са свирком. Коло прекину. Сви пођоше у правцу одакле се чула труба. Претседавајући друг позва најпре све командире радних и пионирских чета а затим поче постројавање. За врло кратко време бехе све постројено око једне узвишице у дворшћу са које ће другови говорити и на којој ће бити остала приредба. Дивно је погледати. У облику квадрата са три стране ове радне и пионирске чете су постројене, а на четвртој страни стајала је остала маса ван радних и пионирских чета задовољно посматрајући своју омладину-будућност поносителе Јабланице и Пусте Реке Велики број женске омладинке у радним четама доказ је подједнако учествовање у Н.О. борби и женске и мушке омладине.

Пре свега друг Ц. позва све другове да одају пошту другу Иви Рибару и осталим палим друговима за народно ослобођење.

Прво је говорио друг Б. У име Комунистичке Партије Југославије поздравља све радне чете и пионире. Он је изнео улогу Комунистичке Партије као руководиоца у Н.О. борби и као највећем заштитнику омладине.

Затим говори друг И. који поздравља радне и пионирске чете у име С.К. О.Ј. Он је изнео да је СКОЈ једина организација која је доласком окупатора стала на страну младих и повела је борбу, изнео је залагање скоја за остварење јединства и братства омладине у данашњој светској борби.

Друг Б. је говорио испред У.С./А.О.Ј-а. У.С.А.О.Ј. је народно-ослободилачка бодилачка, анти-фашистичка организација омладине. Она преко својих масовних организација, помаже у многоме фронту. Радне чете то су најаче организације У.С.А.О.Ј-а. Оне су радиле-помагале на тај начин Народно-ослободилачку борбу.

Командир најбоље радне чете је изложио стварање своје радне чете и њен рад и обећао је у име своје чете, а позвао је и остале радне чете Јабланице да још жешће и јаче помогну радом фронту.

У име партизана друг В. поздравља радне и пионирске чете и позива их на још јачу помоћ фронту а он даје обећање у име партизана да ће са пушком у руци још жешће тући непријатеља.

Изазива опште одушевљење један командир пионирске чете. Говори о својој чети, како они поздрављају вежбају позива све другове да викну живео друг Тито и живели пионери". "Живео!" викали су сви. Са уздигнутом песницом и са речима "Смрт фашизму!" завршио је мали командир. Лица насмејана и други плесак свих присутних.

На крају је друг Б. изнео о новој власти Народно-ослободилачким одборима, о првој демократској управи. Уз то је напоменуо и стару власт која је и довела наш народ до овога зла.

После говора је почео забавни део. Настала је играшка. На три - четири места је омладина играла све до мрака.

Најпре су одлазиле радне и пионирске чете из разних места, затим и остале. Одлазили су војнички постројени, као што су и дошли, с песмом потпуно задовољни овом приредбом.

9 јануар ће остати дуго у сећању јабланичкој омладини.

БАТИЛА

ЗАДАЦИ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ ЧЕТА У НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКОМ РАТУ.

1) Једна од најмасовнијих организација У.С.А.О.Ј-а јесте радна чета. У њој се окупља сва родољубива мушка и женска омладина од 14 година па навише у циљу да помогне Н.О. борбу свог народа.

Нијђ довољно само формирати омладинску радну чету, већ је неопходно да радна чета живи и ради и остварује задатке Ослободилачког рата у позадини. Она радна чета која не извршава задатке Н.О. борбе брзо се распада. Само она радна чета која се свакодневно бави и решава задатке омладине у позадини - помаже Н.О. борбу-расте и учвршћује се. Само на тај начин радна чета остварује истинско борбено јединство младих с једне, чврсту везу фронта и позадине с друге стране.

Из горе реченог произилази шта је садржина рада једне омладинске радне чете У.С.А.О.Ј-а. Радна чета мора да замени радне руке оних родољуба који су узели пушке у руке и боре се за ослобођење наше домовине. Радна чета мора прионути изградњи онога што је рушилачки бес крвожедних

окупатора порушио и попалио. Радна чета мора бити главна снага нашим војним командама за остварење војних задатака, рушење војних објеката које је непријатељ привремено напустио, изградња препрека и објеката разне врсте које би непријатељу онемогућиле или отежале кретање у циљу пљачке и терора итд.

Те своје задатке орање, сетва, прашење, жетва, косидба, сеча дрва, градња домова, рушење непријатељских бункера итд. радна чета може остварити само уз пуну и правилну сарадњу са НО одборима. Радна чета мора бити десна рука наших НОО-а, тих органа Народно-ослободилачке борбе. Само уз пуну помоћ радне чете НО одбори могу то постати. Само кроз правилан однос према улози и задацима НОО-а радна чета и постизава свој постављени задатак и постаје организација за помагање НО борбе. Неолазивање радне чете на позиве НОО-а за решавање горњих задатака само је неразумевање улоге радне чете и смећти за рад НОО-а.

2) Да би радна чета била у стању да испуни своје крупне задатке, у њој мора бити политичко-просветног-културног рада. Сваки припадник радне чете мора познавати циљеве НО борбе, улогу омладине у тој борби, значај и суштину НОО-а као органа нове народне демократске власти и органа Н.О. борбе, мора знати да је братство и јединство младих главни услов победе над окупатором и његовим слугама, мора знати о политичким и другим слободама и правима омладине у ослобођеној земљи.

Дале. Радна чета мора бити организована целина. У њој треба да постоји само свесна дисциплина сваког појединца. Треба подизати радну дисциплину, ударништво и такмичење између десетина и појединих радних чета.

И најзад радна чета треба да васпитава и развија млади ум и дух омладине, да пружи омладини могућност културног и просветног рада црпећи са извора Ослободилачке борбе наших народа из прошлости и наших дана.

Овај веома важан политичко-просветно-културни рад може се спровести само ако радна чета одржава своје редовне састанке, приредбе, смотре итд. Без тога није могуће радну чету оспособити за успешан рад на помоћ Народно-ослободилачкој борби.

Б.

ПАРТИЗАНСКА АКЦИЈА НА ВОЗ

Било је око 8 часова увече је владала потпуна тишина. Само се чуо звиждук локомотиве видела се два светла. То се путнички воз из П. приближавао станици. Наједанпут тишину проломише два продирућа пушчана пуцња. Поновише се још два и машина стаде. Испред машине промачеше два погнута лика и као сдвје сенке изгубише се у локомотиви. То беху два партизана, храбри Рајко, командир партизанске страже са још једним другом. Прво су са пушкама на готово упали код машиновоје имсаопштили му: Друже ако кренеш машину напред, цела ће отићи у ваздух. Постављене су мине. Животи путника ће бити у опасности. Онда су јурнули као стреле кроз вагоне. Чуло се лупање врата и громки глас Рајка: "Ако неко покуша да побегне, биће одмах убијен. Свуда околу се налазе партизанске заседе. За трен ока је воз био претрешен и два храбра друга су се налазили поред машине са око 10 недићеваца и неколико железничара. Брзо су им одузели шињеле, одела и друге државне ствари и поново их вратили у вагоне код осталих путника који су били тако збуњени да нису били начисто да ли је све ово сан или јава. Свучени недићеви војници ће их оствестити и учинити да се приберу.

За то време два храбра партизана су односили плен и изгубили се у мраку.

СТАНКО

ОМЛАДИНА СЕ СВЕТИ ИЗДАЈИЦАМА.

Било је око 6 часова ујутру. Бугарска стража беше посела положај на једној узвишици више рудника Лискуна у Добратићу. Она треба да сачува од осветничког метка партизана слугу немачког изрода и издајцу српског народа-надзорника Душана Љубојевића. Радници су почели да се сакупљају. Надзорник се сигурним корацама упутио од бугарске страже према руднику. Ишао је гордо, не слутећи ништа, обукао свилену кошуљу, немачку плаву капу кратке жуте гаћице. Кад је био на пола пута од страже и рудника неких 50 метара удаљен од своје заштите бугара, испред њега из оближње шумице искочише два омладинца. Обојица су држали у рукама револвере. Стали су на неколико метара испред њега и обојица испразнили своје револвере у груди издајце. Девет испаљених метака проломише тишину. Девет метака сасуше се у груди изрода. Само се зачу неколико ксика инон се скљока на земљу. Два храбра омладинца извршили су тачно свој задатак. Са пиштољима у рукама весела срца, полако се удалише и изгубише у непознатом правцу.

СТАНКО

НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКА БОРБА ШКОЛА МЛАДИХ ХЕРОЈА

ДРАГИ ПЕТРОВИЋ "РАДЕ"

"Не знам када ће се завршити ова борба али знам да ће се завршити са победом народа и срећан сам што и ја доприносим њој један део."

Радо...Сама реч,одвојена од личности,од партизана Рада мало значи. Само они који су долазили у додир са партизаном Радом,који су другог времена валиса њим за време мира,који су друговали,другују,борили се и борили се и сада са њим знају које,на кога се односито име које је толико познато у партизанским редовима,које се толико поштује и вели.

Растао је у селу Петровцу на 10 км.од Лесковца мали Драги Петровић. Био је добар син својих родитеља.Никада није урадио нешто а да их не пита. Растао је брзо и израстао велики-колос.

Плануле су прве осветничке пушке.Чуо је њихов одјек и слободому бивши Драги.Заиграло је његово племенито срце.Хоће и он тамо.Осетио је да је то једини исправан пут,којим су ишли његови дедеови и прадедеови.Не сине,не тамо.Тешка је устаничка борба,тежак живот устаника.Јака је Немачка Рат ће дуго трајати.Погинућеш а ми имамо само тебе једнога за заклетву, сине мој говорио је отац,старац седамдесетих година,свом љубљеном сину.Драги оче слушао сам те до сада.Никада ништа нисам без твог знања радио.Али сада,сада не могу да те послушам.Не могу да будем кукавица.Да осам реч друговима и немогу ја да останем код куће а они да иду да се боре за слободу наше домовине.Драги је упоран.Зна то његов отац,зато и прилази свом јединцу пружи му руку и вели:"Честитам ти сине борбу.Нека ти је срећна и грли га.Весео Драги се спрема,узима ствари,поздравља се са родитељима. Раде партизан и лети из борбе у борбу,први је свуда.Брзо су га другови запазили,заволели га борци и наш Раде ускоро постаје командир партизанске чете.Стари чика-Лаза његов отац није могао да остане код куће када борба бесни на све стране а у њој је и његов Раде.Једнога дана и он пође у партизане и ако му је 72 године.

Свуда где шкрипи Раде је ту.Да удари по непријатељу,да охрабри и овесели.Појавила се банда пљачкаша која је у име партизана пресрела на друму и пљачкала.Раде узима пратњу и одлази да лично похвата и казни зликовце.Бандити су у кафани.Он са двојком на челу улеће.Али бандити су знали са ким имају послаи припремили се на отпор.Води се борба прса у прса Раде био равен али су и зликовци крвава тела су се ваљала у прабини.Шта је Раде?Питају га другови.Рана је тешка али Раде не осећа бол,казнио је зликовце смешка се задовољан а помало је и тужан,жао му је као да је крив што ће морати да буде извесно време ван борбе одвојен од другова у болници.Свакога дана пита доктора.Још колико дана ћу остати овде?Рана је зарасла.Радетове радости...

Води се борба на Маташу.Непријатељ навалује.Другови су уморни мало се колебају.Чесно крило попушта.Види Раде Ако напусте тај положај морају долином,настрадаће.Непријатељ туче не да ока отворити.Раде иде од бораца до бораца,храбрих,распоредује.Опасност за њега је велика.Куршуми са свих страна лете око њега.Он као да воли баш ту песму иде од борца до борца.Борба се приводи крају.Непријатељ је задржан,положај сачуван.Лети таче.Раде посматра,погођен је у плећку.Прилази најближем другу и полако да не чују остали борци,каже,Раџен сам"Јуриш се врши,непријатељ је натеран у дубље бекство.Друговице враћају из борбе."Раде је раџен"иде од уста до уста "Јел тешко питају се борци и са страхом очекују одговор.Командат прилази пита "Опет раџен?" "Опет" смешка се Раде,стеже раменима као да хоће да се извине.

Десетог децембра 1942 године партизани су разбили једну недићеву чету на Ображдини.Раде је први јуришао.Он је одличан стрелац.Зауцале су пушке Раде је бесан узима заклон.Удара ушао је много напред,живе је хтео да их хвата.Зрно не пробира.Долетело је с бока.Лева рука је сломљена.Крв тече млазом.Криво му што не може даље да туче гадове."Раде раџен" проструји кроз борце.Као наелектрисани жељни освете,другови стежу обруч,бацају бомбе и уништавају изроде.Шта опет ти раџен?Рана је тешка.Брзо је превијају.Кост је преломљена.Тужно гледа Раде на њу и мисли "Колико ли ћу опет ван борбе?"Несме да ни помисли да ће провести два месеца далеко од песме куршума,од мириса барута и поклича"Напред другови,ура!"Одлази на боловање. Доктор је са њим.Кост размрскана,страшни болови али наш Раде је јунак. Ни једне јао.Гледа како му доктор вади кошчицу по кошчицу,гледа и смеје се. А када му доктор досади питањем:Болили те Раде?Онда Раде пева,пева и гледа да кроз прозор и мисли на другове у планини.

Рука је зарасла и Раде је поново у строј.Снежна бура није могла да га спречи.Нашао је другове испод саме планине.Весео,поносан, грли се и љуби са друговима,који га примају обе ручке,топлије им је сада,ту је и Њихов Раде.

Живот Радетов то је борба. Без ње он не може да живи. Раде воли своју борбу изнад свега. Даје све за њу. Воли Раде и своје другове. С њима он де-ли и добро и зло, добре другове да може све би од једном загрлио. Али он је немилосрдан према свакоме ма ко он био ако учини што рђаво по борбу. Раде и Др. су добри другови. Др. је погрешно, долази час четне критике. Раде га немилосрдно шиба пред свима. После критике Др. му прилази: "Раде, зар ти мене онако награди". Раде слеже рамена и смешка се, "па брате, крив си. Ја те и даље волим, али, брате грешаш, што шкоди борби, теби, нама свима".

Име Раде партизани изговарају са пиштовањем. Поносе се партизани I Јужно-Моравског Н.О.П. одреда, и Јужно-Моравских бригада својим Радетом. Поносе се омладинци, поносе се старији другови и другарице, поноси се народ Лик партизана Рада лебди пред очима, име Раде је на уснама. На чему се уче млади партизани како да се боре, како да цене добро поштено, како да мрзе неутољивом мржњом непријатеља како да му се свете за љубљену поробљену земљу, за одузету драгу слободу за мила попаљена села за опљачкану имовину, у лагер отеране, мучене и уморне и у борби пале другове.

Сада је Раде у својој 24-тој години заменик комесара II Јужноморавске Народно-ослободилачке партизанске бригаде.

БОШКО.

С Т О Л Е

Село Дадинце се налази на граници између дела Србије под Недићем и јужног дела под бугарском окупацијом. Граница се од окупације до сада мењала три пута, тако да је село Дадинце бивало и са једне и са друге стране границе. И недићевци и бугари кад би дошли у Д. приказивали су се као ослободиоци - сада су село "ослободили" Недићевци.

Напаћени народ тражио је од партизана да ударе на посаду од 40 Недићеваца који су били утврђени у школу у Дадинцу.

27 јула II чета I батаљона II Јужно-Моравског Н.О.П. одреда извршила је напад. Од партизана рањен је само командир чете друг Столе. Митраљески рафал погодио га је у леву руку између лакта и шаке. Куршуми су закачили и десну страну грудног коша - по ребрима. Меткови су били дум-дум. Другови су га изнели из борбе. Смештен је у Власотницу.

Чета је између 29 и 30 јула наишла на заседу. Без жртава ју је разбила. Непријатељ је имао још два мртва. Због тога се очекивала блокада Власотнице и Столе је морао да се пресели. Отишао је у Прилепац. Са њим је био само један друг партизан чика Ђ

Домаћин је у 7 сати ујутру реко у поверењу свом ортаку воденичару да се Столе рањен налази код њега - но овај одмах извести неког свог прођака који је био у служби Гестапо-а и већ у 8 сати ујутру село је било блокирано са 130 Недићеваца, а 36 Недићеваца са два официра и белгиским митраљезом блокирали су кућу у којој се налазио Столе са другом.

Домаћица је врла жито. Прилази јој официр и пита:

-Где су партизани:

-Незнам одговара домаћица.

-Како не знаш кад се ту налази рањен Столе и још један партизан са њим. Кажи у ком су одељењу!

Одељење у ком се налазио Столе било је засебно, у дворишту ван куће. Дугачко 3 а широко 2 метра - на њему су била једна врата и један прозор поред врата. Двориште је било ограђено зидом од једног метра висине. Митраљез је био постављен тако да је могао да туче једновремено и врата и прозор. Официр је издао команду, са свих страна пуцало је на зградицу у којој од намештаја није било ништа сем кревета.

Другови Столе и чика-Ђорђе су све слушали и посматрали - опремали су се за борбу. Ђорђе каже: "да оставимо задње метке за себе". - "Не све за непријатеља" одговара му Столе. Куршуми су пробијали зидове а кроз врата и прозоре стално је дејствовао снап куршума из митраљеза.

Прекидали су паљбу и позивали на предају. Одговор другова био је пуцањ из пушке и Столетовог "Валтера" - борба се настављала. Официр је командовао: "Бомбаши напред"! И бомбе су падале пред врата и под прозор. На поновни позив на предају одговарао им је "Валтер" и маузерка. Баљба је прекинула, кроз отвор где је био чунак од пећи улетела је бомба у собу. Од потреса Столе се претурио - бомба је била офанзивна.

Другови су видели да овако могу јефтино погинути. Одлука је пала - пробити се кроз непријатељски кордон. Столе је први пошао да протрчи до штале. Врата од штале су била отворена, испалили су неколико метака на митраљезца који због тога није могао да дејствује и Столе је протрчао. Одатле је Столе оценио да морају ићи право на митраљез јер туда је једино у случају продора могло да се побегне. Ђорђу је било могуће да из собе посматра

Столета. Столе је нагло потрчао из шрале на митраљесца пуцао у њега и друге. Митраљезац је једва успео да побегне у страну и Столе је пролетеочика Ђорђе за њим.

Други обруч су лако пробали и нестало их је у кокурузу. После два километра одморили су се. Гледали су један другог и чудили се да се овако могло десити. Непријатељске пуцње више нису чули.

Пошли су даље. Ушли су у прво село. Сељаци су знали да је Столе био блокиран и нису могли да верују да је жив и слободан. Њиховој радости није било краја. На рукама су га носили и сместили. Одмах су поставили страже са свих страна. Ране су му превили и послали двојку да траже партизана. Убрзо су нашли партизанску петорку која је имала специјалан задатак. Ђорђе се прикључио чика Ђока а један из петорке остао је са Столетом. Недићевци су претресали сва села. Столе и друг реше се да иду у Власотинце. Ноћу су ишли улицом, имали су пиштоље у рукама. Један је ишао десним а други левим тротоаром. Непријатељска патрола је ишла у правцу Столета били су близо. Столетов друг је свратио у капију. Столе није имао где и вратио се натраг. За њим су пуцали. Погођен поред срца Столе се окренуо ка њима и држећи се за тарабу испалио у правцу њих неколико метака из "Валтера". Непријатељска патрола бежи, а Столе после 100 метара хода пада онесвешћено убрзо долази при свести и устаје. Ишао је до угла улице и са два метка у пиштољу прави заседу. Убити непријатеља, осветити се то значи поново се родити—борити се, бити жив. Двадесет минута је чекао. Крв је текла из груди рана се хладила. Нико није наишао. Пошао је даље и у једну врло сиромашну кућу свратио. Био је примљен са љубављу и страхом. Лежао је на слами и крпом је брисао рану.

Ујутру варош је била блокирана. Пољска стража, Недићевци и немци вршили су свуда детаљан претрес. Домаћини су узели Столету "Валтер". Они су знали да се са два метка не бори. А бојали су се да Столе не пуца или себе убије. Вешто су га склонили. Време је одмицало. У подне на три метра поред њега пролазили су Недићевци.

Столе је и ову опасност пребродио.

Стигли су лекови и завоји. Столета су сељаци извели из града, чували и предали друговима. Он је поново видео своју чету, поново је видео другове из штаба одреда Саву — Вују. Радост му је терала сузе на очи. Језик му је занемео. Он није смео да говори јер би му сузе потекле. Столе је опет загрлио свог најбољег друга Ивана.

Свуда се по Власотинцу и околини пронео глас о Столету. Старао се поробљени народ за најмилијим партизаном тога краја Столетом.

Сада је Столе командант једног батаљона II Јужно-Моравског одреда.
ВАСА.

ГОЈКО РОГАНОВИЋ I "ЈУГ"

Нема партизана из првих дана борбе 1941 г. који не познаје овог 17-огодишњег борца. Дошао је у партизана новембра 41г. Био је врло млад због чега су многи сумњали да ће издржати прве тешке борбе. Али млади Југ у првим борбама задивио је другове својом храврошћу и издржљивошћу. Убрзо је добио пушко-митраљез и био је један од најбољих бораца Косаоничке чете. Он је учествовао у борби за ослобођење Куршумлије, против четничке издајничке руље. Његов пушко-митраљез је у борби на Сврачи разносио издајничке главе четника.

После борбе на Сврачи Југ је постао борац Јастребачког Одред. Тамо је заједно са својим друговима одолевао и највећим бугарским и четничким потерама. Сваки даном код овог младог борца расла је жеља и енергија за још жешћу борбу против окупатора. У многим борбама које је непријатељ до-бро запамтио учествовао је и Југ.

Млади Југ сада носи две ране које га потсећају на две његове победе и његових другова. Прву рану добио је у борби против четника Мите Трнавског у АС-Бресници под малим Јастребцом, а другу против истог непријатеља само још крволочнијих издајника четника Драже Михаиловића у Реткоцеру. Сада је Југ заменик политкома омладинског батаљона IV Јужно-Моравске Н.О.П. бригаде. Храврост овог омладинца служи за пример многим друговима. Он уме боље него ико да се бори, да мрзи непријатеља, а нарочито издајника у чему се је калио кроз двогодишњу борбу. Он много више зна да воли своје другове те је и ради тога најомиљенији омладинац у свом батаљону.
ИВА.

КАКО СЕ ОМЛАДИНА СВЕТИ...

"Има ли што ново"? — Има један наредник жандар у селу. "Жандар"! По-викаше радосно омладинци и брзо пођоше ка селу. Друг Вуксанов остаде да умири пса, а Вуксан прође у сусрет жандару. Да се овај не би сетио. Вуксан

заустави прву жену која наиђе и рече да разговара са њом. Кад је издајник био близо њега Вуксан скочи као Пантер: "Стој. Руке у вис" — одјекну улицом Вуксан је хтео да га живог ухвати. И ако изненађен жандарм ипак подиже пушку — одјекну пуцањ из Вуксановог леворверера, на жандарм се још држао. Други метак је заглавио у Вуксановом пиштољу. Одигравало се све брзо, тренутци су летели, сваки секунд је скуп. Видевши да је леворвер издао Вуксан брзо хвата левом руком за пушку издајника а десном га удара по вилици и пидмеће му ногу. Настаје самртничко гушење. Жандарм је јак и покушава да окрене неустрашивог Вуксана али му то не успева. Чврстом десницом и леворвером он удара по њуци подлог издајника, од чега га облива крв. Видећи крв и налазећи се чврсто у рукама Вуксановим кукавички жандарм је почео да кука тражећи милост. Хитро користећи моменте Вуксан повлачи извлакач, пуни леворвер и окида — пуцањ се поново разлеже и два метка у главу завршавају борбу са овим прљавцем.

Весело и победнички посматрао је Вуксан. Узе пушку, двоглед, отвори, плуну на мрцину и оде...

БОШКО

КОРЧАГИН

Имао је 15 год. био је сеоски слуга родом из Доње Речице. Тражио је од свога оца да га пусти да иде у партизане. Отац питајући за савет партизана Динића из истог села и добивши од њега обећање да ће га чувати, испуни жарку жељу свога сина.

У одред иако млад показао се вредним и храбрим. Но захтелео се једнога дана да види мајку и затражио од команданта да га пусти кући који дан.

Кући — на осуству ухватили га бугари. У затвору су покушавали на разне начине да га натерају на издајство, али нису успели. Сељаци његовог села једнога дана однесоме 300 комада јаја бугарском команданту и овај га пусти уз гаранцију сељака да Корчагин неће више ићи у партизане.

Одмах по пуштању допао је у одред и више никад није хтео да иде на осуство, а сви партизани Јастребачког одреда кад год су одмарали тражили су да им Корчагин прича као је било у затвору код Бугара, јер је он знао лепо да прича. Корчагин за време најтежих дана био је најсигурнији партизан Корчагин — били су бугари у селу кајде да извидиш. Корчагине кајде као курир, блокиран је Јастребац само пази итд. Једном као курир растерао је преко 200 четника, бежали су четници и прешли два села.

Сеоски слуга козар, научио је у партизане да добро чита и пише, држао је говоре на конференцијама.

Он се ових дана налазио у селу О. јавишему да у селу има два бугарска подофицира. Мрзи он Бугаре. Бугари су побили преко 250 сељака испод Јастрепаца његовог оца су хтели стрелати но он је побегао са стрелања. Хитро је скочио узео свој машин-гевер и излетео пред бугаре, бугари умрли од страха бацише пушке. Он уби једног и у том моменту му се закочи машин-гевер. Други бугарин видећи да му се заглави машин-гевер узе пушку, али услед великог страха га не погоди. Корчагин скочи да се са њим гуши у исти мах му се и машин-гевер откочи и он успе да убије и другог хитлеровог слугу. Осветио се и сав је срећан. Тако се у исто време свете стотине родољубивих омладинаца као Корчагин.

Корчагин је сада један од вођа Топличке омладине. Сада му је 18 година, порастао је и оснажио се за време Народно-Ослободилачке борбе.

БРАНКО.

АКЦИЈА ОМЛАДИНСКОГ БАТАЈОНА II ЈУЖНО-МОРАВСКЕ БРИГАДЕ.

Од штаба бригаде добио је омладински батаљон задатак да нападне бугарску посаду у селу Влахову. Остали батаљони били су на обезбеђења. Непријатељ је био утврђен. Тражили су се бомбаши који ће јурнути на бункере и убацити бомбе. Јављање је добровољно. Јављају се омладинци Искрен, Столе Љуба.....них десет на броју. Успевају да убаце око 20 бомби. Непријатељ је јако запомагао.

Омладинци из омладинског батаљона светили су се за злочине почињене нашем народу и омладини....

БРАНКО.